

វិហារបុរាណវត្តកំពង់ត្រឡាចលើ

វត្តកំពង់ត្រឡាចលើ ជាបូជនីយដ្ឋានពុទ្ធសាសនាដ៏ល្បី ស្ថិតក្នុងស្រុកកំពង់ត្រឡាច ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង។ វត្តនេះមានឈ្មោះមួយទៀតគឺ “វត្តពោធិរុក្ខារាម” ដែលគេស្គាល់ជាទូទៅ ថាមានវិហារចាស់មួយប្រកបដោយគំនូរបុរាណយ៉ាងវិចិត្រ។ ឯកសារនិងការនិទានខ្លះថា វត្តកំពង់ត្រឡាចលើ កកើតឡើងតាំងពីឆ្នាំ១៦៧២ វិហារកសាងឆ្នាំ១៨៤៧ និងគូរគំនូរឆ្នាំ ១៨៥០។^១ ប៉ុន្តែបើផ្អែកលើលក្ខណៈសំណង់ និងតីកតាងខ្លះ គេសន្និដ្ឋានថាវិហារកសាង ក្នុងដើមសតវត្សទី២០។^២ ជាអកុសល ក្នុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យគេបានយកវិហារនេះ ធ្វើជាឃ្នាំងស្តុកអំបិល និងរក្សាថ្នាំបណ្តាលឱ្យខូចខាត ព្រមទាំងរលុបគំនូរដោយអន្ទើរ។^៣

វិហារវត្តកំពង់ត្រឡាចលើ ដែលយើងមើលឃើញគង់វង្សដល់សព្វថ្ងៃនេះ កសាងឡើង នៅលើទីទួលមួយ មានស្រះទឹកព័ទ្ធជុំវិញទាំងបួនជ្រុង និងមានច្រកចូលទាំងបួនទិស។ វិហារនេះសង់អំពីឥដ្ឋ និងកំបោរហាយអនៅលើខឿនពីរថ្នាក់។ ខឿនថ្នាក់ទី១ ជាថ្នាក់បាយ ក្រៀមធំៗដាក់តម្រៀបជុំវិញ មានកម្ពស់ប្រហែល១ម៉ែត្រ រីឯខឿនថ្នាក់ទី២ មានកម្ពស់ ប្រហែលជាង១ម៉ែត្រ។ បណ្តោយវិហារមានប្រវែងជាង១៥ ម៉ែត្រ ទទឹងប្រវែងជាង៧ម៉ែត្រ ដំបូលប្រក់ក្បឿងស្រកាលេញ កសាងឡើងក្នុងលក្ខណៈជាវិហារបុរាណ បំពាក់ជហ្វា៤ (រូបលេខ១)។

ចាប់តាំងពីក្រោយរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យដួលរលំ វិហារវត្តកំពង់ត្រឡាចលើ ធ្លាប់បានរៀបចំ និងជួសជុលជាហូរហែ។ ឆ្នាំ១៩៨២ គេបានរៀបចំកសាងបល័ង្កព្រះដីវ ឡើងវិញ ដោយរៀបចំតម្កល់ព្រះបដិមាធានា ជាព្រះពុទ្ធរូបពុម្ពស៊ីម៉ង់ត៍ដូចឃើញសព្វថ្ងៃ នៅត្រង់ចន្លោះល្វែងគ្រឹះផ្នែកខាងលិច។ ឆ្នាំ២០០៣ អង្គការយូណេស្កូសហការជាមួយ ដៃគូជំនាញ បានសិក្សាចងក្រងឯកសារ ថតរូបគំនូរលើពិភាន និងតាមដេញដោលនីមួយៗ ព្រមទាំងសម្អាតជួសជុលរចនាសម្ព័ន្ធចាំបាច់។ ចុងឆ្នាំ២០១០ ដល់ដើមឆ្នាំ២០១១ ក្រសួង វប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ បានសិក្សាអភិរក្សរចនាសម្ព័ន្ធដំបូល និងជួសជុលគំនូរ។

^១ Sreyleak Soun 2019: 1

^២ Daniel Guéret & Dominique-Pierre Guéret 2017: 177

^៣ ប្រវត្តិវត្តកំពង់ត្រឡាចលើ រៀបចំដោយមន្ទីរធម្មការនិងសាសនា ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ឆ្នាំ២០១១

អត្ថបទ៖ វិហារបុរាណវត្តកំពង់ត្រឡាចលើ

រូបលេខ១ វិហារវត្តកំពង់ត្រឡាចលើ (មើលពីជ្រុងពាយ័ព្យ)

ចំពោះរចនាសម្ព័ន្ធវិហារ នៅខឿនថ្នាក់ទី២ គេឃើញមានជណ្តើរចំនួន៦ ដោយនៅ ផ្នែកខាងមុខមានជណ្តើរពីរ និងទ្វារពីរ ហើយនៅផ្នែកខាងក្រោយ ក៏ឃើញមានជណ្តើរពីរ និងទ្វារចេញចូលពីរដែរ។ ប៉ុន្តែនៅផ្នែកចំហៀងទាំងសងខាង គេឃើញមានជណ្តើរម្ខាងមួយ ដូចគ្នា ហើយពុំមានទ្វារចេញចូលឡើយ ពោលគេរៀបចំឱ្យមានបង្អួចម្ខាង៥ (រូបលេខ២)។ ចំណែកឯជើងជញ្ជាំងខាងក្រៅត្រង់ចន្លោះរបៀងបាំងសាច រចនាជាល្អាក់ធំៗកម្ពស់ត្រឹម លើចង្កេះ (រូបលេខ៣)។

រូបលេខ២ វិហារមើលពីចំហៀង (ខាងត្បូង)

រូបលេខ៣ ល្អាក់របៀងបាំងសាច

អត្ថបទដោយ៖ ហៀន សុវណ្ណមរកត

អត្ថបទ៖ វិហារបុរាណវត្ថុកំពង់ត្រឡាចលើ

ក្បាច់ស៊ុមទ្វារ គេប្រើជាក្បាច់ភ្លឺទេស ដែលនៅផ្នែកណ្តាលមានរូបរាហ៊ូនិងនៅផ្នែក
ចំហៀងទ្រចុងទងក្បាច់ គេរចនាឱ្យមានលំនាំដូចគ្រុឌទ្រចុងដំបូល (រូបលេខ៤)។ រីឯក្បាច់
ស៊ុមបង្អួចជុំវិញទាំងអស់ គេរចនាមានលក្ខណៈស្រដៀងនឹងមកុដ។ ប៉ុន្តែជាការគួរឱ្យ
សម្គាល់ នៅលើសន្លឹកទ្វារ និងបង្អួចនីមួយៗ គឺជាផ្ទៃឈើលាតទាំងអស់ ពុំមានក្បាច់ក្បូរ
លម្អអ្វីបន្តិចសោះ។ ដូច្នេះសន្លឹកទ្វារបង្អួចទាំងនេះ ប្រហែលគេប្តូរផ្លាស់ក្នុងពេលណាមួយ
នៃសម័យក្រោយៗមក។

រូបលេខ៤ ក្បាច់ស៊ុមទ្វារ

រូបលេខ៥ ក្បាច់ស៊ុមបង្អួច

ដោយឡែកហោជាងទាំងសងខាងនៃវិហារនេះ គេរចនាជាភ្លឺទេសយ៉ាងរស់រវើក
លាបពណ៌ដីលែង រំលេចជុំវិញរង្វង់ពងក្រពើដែលចារឹកកាលបរិច្ឆេទ និងឈ្មោះអ្នកមាន
សទ្ធាសាងបូជាព្រះរតនត្រ័យ។ ហោជាងទាំងពីរចារឹកកាលបរិច្ឆេទ “ពុទ្ធសករាជ២២៤៦៨”
ដែលត្រូវនឹងរវាងគ្រិស្តសករាជ១៩២៥(រូបលេខ៦-៧)។^៤ ប៉ុន្តែយ៉ាងណាក៏ដោយតាមរយៈ
រូបថតសាលាបារាំងចុងបូព៌ាប្រទេស (EFEO) ថតឆ្នាំ១៩២៩ (EFEO_CAM15561) បង្ហាញ
ថាហោជាងវិហារវត្ថុកំពង់ត្រឡាចលើក្នុងគ្រានោះ រចនាលម្អដោយក្បាច់ភ្លឺទេស រំលេច
ជុំវិញរូបមួយមានលំនាំដូចប្រាសាទ(?) (រូបលេខ៨)។ ហោជាងដើមនោះទំនងធ្លាក់អំពី
ឈើ ពោលគឺពុំមែនជាហោជាងរចនាលម្អអំពីស៊ីម៉ង់ត៍ដូចសព្វថ្ងៃឡើយ។ ដូច្នេះហោជាង
ដែលឃើញសព្វថ្ងៃ ព្រមទាំងចារឹកកាលបរិច្ឆេទនោះ ទំនងជួសជុលប្តូរផ្លាស់ពេលក្រោយ
ហើយចារឹកកត់ទុកកាលបរិច្ឆេទខាងលើទុកជាចំណាំតមក។

^៤ បើយោងតាមកាលបរិច្ឆេទនេះ ព្រះវិហារកសាងក្រោយសាលាធម្មសភាចាស់៣ឆ្នាំ

អត្ថបទដោយ៖ ហៀន សុវណ្ណមរកត

រូបលេខ៦ ហោជាងខាងកើត

រូបលេខ៧ ហោជាងខាងលិច

រូបលេខ៨ ហោជាង
ឆ្នាំ១៩២៩ (©EFEO)

បើប្រៀបធៀបរូបថតឆ្នាំ១៩២៩ ខាងលើនោះគេឃើញថា ការលម្អក្បាលសសរ របៀងបាំងសាច់ជុំវិញវិហារ ក្បាច់លម្អរុងស្បូវ និងនាគដងក្តារទាំងអស់ក៏បានប្តូរផ្លាស់ដូច ហោជាងទាំងពីរដែរ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ ប្រសិនបើគេពិនិត្យមើលរូបថតសាលាបារាំងចុង បូព៌ាប្រទេសថៃក្នុងឆ្នាំ១៩២៩ មួយសន្លឹកផ្សេងទៀត (EFEO_CAM15591) (រូបលេខ៩) គេឃើញថាព្រះជីវដើមនៃវិហារនេះតម្កល់លើបល័ង្កខ្ពស់ក្នុងបុស្សុក ដែលមានព្រះបដិមា ក្នុងកាយវិការផ្លាញ់មារតូចមួយតម្កល់នៅខាងមុខ។ ប៉ុន្តែព្រះជីវបច្ចុប្បន្ន ជាព្រះបដិមា ចាក់ពុម្ពស៊ីម៉ង់ត៍(?) ក្នុងកាយវិការផ្លាញ់មារ តម្កល់លើបល័ង្កកសាងក្នុងឆ្នាំ១៩៨២ (រូប លេខ១០)។ រីឯព្រះបដិមាផ្លាញ់មារដែលធ្លាប់តម្កល់មុខព្រះជីវចាស់ គេបានរំកិលតម្កល់ ទុកក្រោយព្រះជីវធំសព្វថ្ងៃ (រូបលេខ១១)។ លើសពីនេះ គេបានកែសម្រួលសសរខាងក្នុង ទាំងអស់ ដោយលុបផ្តិតចង្អុលបណ្តោយសសរ និងប្តូរការ៉ូបាតផងដែរ។

រូបលេខ៩ ព្រះជីវចាស់
(©EFEO)

រូបលេខ១០ ព្រះជីវបច្ចុប្បន្ន

រូបលេខ១១ ព្រះបដិមា
ផ្លាញ់មារចាស់

អត្ថបទ៖ វិហារបុរាណវត្ថុកំពង់ត្រឡាចលើ

ចំណែកឯគំនូរក្នុងវិហារខាងលើនេះ ជាប្រភេទគំនូរបុរាណដ៏ល្អវិចិត្រ និងយាយអំពី អន្លើ ឬតួអង្គខ្លះក្នុងរឿងរាមកេរ្តិ៍ រឿងពុទ្ធប្រវត្តិ និងរឿងជាតក។ រឿងរាមកេរ្តិ៍ គេគូរនៅលើ ពិតាន ត្រង់លើចន្លោះល្វែងគ្រឹះ តួអង្គមួយភាគធំទៀតគូរនៅត្រង់ហប់ខ្យល់ និងតាមគែម បង្អួច(រូបលេខ១២-១៣)។ រឿងពុទ្ធប្រវត្តិ និងរឿងជាតក គេគូរលើជញ្ជាំងជុំវិញ តែរឿង ពុទ្ធប្រវត្តិគេគូរនៅបន្ទាត់ខាងលើ (រូបលេខ១៤-១៥) រីឯរឿងជាតកនៅបន្ទាត់ខាងក្រោម (រូបលេខ១៦-១៧)។ អ្វីដែលគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៃគំនូរបុរាណក្នុងវិហារនេះ នៅត្រង់អន្លើ ខ្លះក្នុងរឿងពុទ្ធប្រវត្តិ និងរឿងជាតក គេបានគូរបញ្ចូលបន្ថែមទិដ្ឋភាពជីវភាពរស់នៅរបស់ អ្នកស្រុក និងល្បែងប្រាំផ្សេងៗ (រូបលេខ១៨-១៩)។

រូបលេខ១២ អន្លើខ្លះក្នុងរឿងរាមកេរ្តិ៍លើពិតាន

រូបលេខ១៣ តួអង្គខ្លះក្នុងរឿងរាម កេរ្តិ៍លើគែមបង្អួច

រូបលេខ១៤-១៥ អន្លើនានាក្នុងរឿងពុទ្ធប្រវត្តិ គូរលើជញ្ជាំងជុំវិញត្រង់បន្ទាត់ខាងលើ

អត្ថបទដោយ៖ ហៀន សុវណ្ណមរកត

អត្ថបទ៖ វិហារបុរាណវត្តកំពង់ត្រឡាចលើ

រូបលេខ១៦-១៧ អង្រែខ្លះក្នុងរឿងជាតក ដែលគូរនៅបន្ទាត់ខាងក្រោម

រូបលេខ១៨-១៩ ទិដ្ឋភាពជីវភាពអ្នកស្រុក និងការសម្តែងល្បែងរបាំផ្សេងៗ

រួមសេចក្តីមក វិហារវត្តកំពង់ត្រឡាចលើ ជាស្ថាបត្យកម្មពុទ្ធសាសនាដ៏ល្អវិសេស ដ្បិតមានគំនូរបុរាណល្អឯកប្រកបដោយខ្លឹមសារយ៉ាងសំខាន់។ ប៉ុន្តែការលើកឡើងថាវត្ត នេះកកើតក្នុងចុងសតវត្សទី១៧ ហើយសង់វិហារនិងគូរគំនូររវាងពាក់កណ្តាលសតវត្សទី ១៩ ហាក់ជាពិតមានគួរឱ្យពិចារណា ព្រោះចន្លោះពេលកកើតវត្ត និងកសាងវិហារឃ្លាត គ្នារហូតជាង២០០ឆ្នាំ។ លើសពីនេះក្នុងកំណត់ហេតុលោក ហ្សង់ មូរ៉ា (Jean Moura) អំពី “ ដំណើរពីភ្នំពេញទៅកាន់ខេត្តពោធិសាត់ ឆ្នាំ១៨៨៣”^៥ និយាយពីភូមិកំពង់ត្រឡាច តែពុំ មានចំណុចណានិយាយពីវត្តឈ្មោះកំពង់ត្រឡាចឡើយ។ ម្យ៉ាងទៀត សាលាធម្មសភាវត្ត នេះកសាងក្នុងឆ្នាំ១៩២២។ ដូច្នេះវិហារទំនងកសាងឡើងក្នុងរវាងដើមសតវត្សទី២០ ពោលគឺកសាងក្រោយសាលាធម្មសភាដូចបណ្តាវត្តទូទៅដែរ។

៥ សូមអាន៖ ហ្សង់ មូរ៉ា, ១៨៨៣ (ប្រែសម្រួលនិងរៀបរៀងដោយ បណ្ឌិតសភាចារ្យ ភឿង សុកុណា, ២០២២) “ពីភ្នំពេញទៅកាន់ខេត្តពោធិសាត់ អមដំណើរព្រះមហាក្សត្រកម្ពុជា និងរាជបរិពារ”

អត្ថបទដោយ៖ ហៀន សុវណ្ណមរកត

ឯកសារយោង

ហ្សង់ ម៉ូរ៉េ

១៨៨៣, ពីភ្នំពេញទៅកាន់ខេត្តពោធិសាត់ អមដំណើរព្រះមហាក្សត្រកម្ពុជា និង
រាជបរិពារ [ប្រែសម្រួលនិងរៀបរៀងដោយ បណ្ឌិតសភាចារ្យ ភឿង សកុណា,
២០២២], ម៉ូស្ត្រូ, ភ្នំពេញ

Daniel Guéret & Doninique-Pierre Guéret

2017, *The Khmer Pagoda*, Kam editions

Sreyleak SOUN

2019, *Studies on The Deterioration, Conservation and Pigment Composition of Mural
Paintings in Vihear Kompong Tralach Leu, Kompong Chhnang Province, Cambodia*,
Silpakorn University, Bangkok

